

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010628
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8720010628.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného T. Š., trestne stíhaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 28. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný

T. Š., nar. X. X. XXXX Q. F., trvale bytom F., H. XXXX/XX, toho času vo väzbe v ÚVV Prešov od 25. 3. 2020,

je vinný, že

dňa 25. 3. 2020 v čase okolo 06.05 hod. po ceste č. 1/18 z Popradu smerom na obec Hozelec, okres Poprad, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho krvi najmenej na 0,78-0,80 mg/l, t. j. 1,62 - 1,67 g/kg (%O), viedol motorové vozidlo tov. značky W. XXXD R. T., medzinárodného evidenčného čísla XAYXXXX (Česká republika), kde v km 608,7 za križovatkou s komunikáciou vedúcou do obce Gánovce, pri prejazde ľavotočivou zákrutou nevenoval pozornosť vedeniu vozidla, situácii v cestnej premávke a neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, jazdil rýchlosťou cca 141,9 km/h, v dôsledku čoho dostal s vozidlom šmyk, pri ktorom prešiel do protismernej časti vozovky, kde prednou časťou vozidla narazil do prednej časti protiidúceho motorového vozidla tov. značky Š. C., evidenčného čísla X. XXX Y., ktoré viedol vodič S. U. v smere od obce Hozelec na obec Poprad, pri zrážke vozidiel vodič S. U. utrpel polytraumu, a to prekrvácanie mäkkých lebečných pokrývok v spánkovej až záhľavnej oblasti obojstranne, zlomeniny lebečnej spodiny v prednej lebečnej jame vpravo, v strednej lebečnej jame obojstranné a v zadnej lebečnej jame vľavo, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgu, opuch mozgu s mozočkovým kuželom, zakrvácanie medzi mäkké pleny mozgu a mozočka, ložiskové pomliaždenie mozgu na rozhraní zaoblíny a spodiny pravého záhľavného laloka a na prednom okraji a spodine ľavého spánkoveho laloka, zlomeniny pravej jarmovej kosti s oblúkom a čeľuste vpravo, roztrhnutie väzivového spojenia chrčtice s lebečnou spodinou na zadnej ploche, zlomeninu predného oblúka 1. krčného stavca, zlomeninu mostíka na rozhraní rukoväte a tela hrudnej kosti, zlomeniny 2. - 8. rebra vpravo sériovo v prednej až zadnej pazuchovej čiare a 1. - 9. rebra vľavo sériovo v prednej medzikomorovej priehradke srdca, roztrhnutie predného bradavkovitého svalu pravej lonovej kosti, zlomeninu krídla ľavej bedrovej kosti v mieste bedrového kĺbu, zlomeniny krížovej kosti, opuch pľúc, zlomeniny obidvoch ramien pravej lonovej kosti, zlomeninu krídla ľavej bedrovej kosti v mieste bedrového kĺbu, zlomeniny krížovej kosti, opuch pľúc, pomliaždenie srdca, ktorým na oddelení Anestéziológie a intenzívnej medicíny Nemocnice Poprad, a. s. v dôsledku zlyhania viacerých životne dôležitých orgánov dňa 30. 3. 2020 v čase o 17,05 hod., podľahol, spolujazdec vo vozidle tov. značky W. XXXD U. O. utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie nosa, hornej pery a čelovej oblasti s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života do 14 dní, ďalší spolujazdec vo vozidle tov. značky W. XXXD T. G. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív v ľavej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou okolo ľavého oka a s nakrvácaním pod spojovku ľavého oka, zlomeninu jarmovo-čeľustného komplexu vľavo

s posunutím úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie ľavého pleca s odreninou, pomliaždenie v oblasti panvy s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života do 28 dní, na vozidle tov. značky Š. C. vznikla škoda vo výške 500,- eur, čím obžalovaný ako vodič porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť

č í m s p á c h a l

prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona mu ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených:

- U. U., nar. XX. X. XXXX, bytom X. Š., U. XXX/X, okr. Levoča,
- Q. U., A. XX. X. XXXX, bytom X. Š., U.Á. XXX/X, okr. Levoča,
- F. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. Š., U. XXX/X, okr. Levoča
- T. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D., H. XX, S. Č.. W. X. A. Q., X. X
- Améliu Javorskú, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X. Š., U. XXX/X, okr. Levoča, t. č. bytom X. A. Q., X. X
- Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874

s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 10. 9. 2020 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 139/20 zo dňa 9. 9. 2020 na obvineného T. Š.Y. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete samotnej obžaloby.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie a konštatoval nasledovné:

Obžalovaný T. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Súčasne svoje konanie oľutoval. Na primerane položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c) d) f) g) h) Trestného poriadku odpovedal áno a keďže súd pochybnosti o vyhlásení o vine obžalovaného nemal, pretože skutočnosti súvisiace s vinou potvrdzovali aj ďalšie vykonané procesné úkony v prípravnom konaní, jeho vyhlásenie

prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie vo veci bude vykonávané iba v súvislosti s rozhodovaním o treste, resp. uložením ochranného opatrenia a náhrady škody.

Svedkyňa U. P. X., splnomocnenec poškodených U. U. Y. Q. U. (rodičov nebohého S. U.), F. U. (brata nebohého), T. Š. (družky nebohého) a Y. U. (dcéry nebohého) vo svojej výpovedi sa vyjadrila k uplatneným nárokom na náhradu škody, keď z titulu majetkovej ujmy si U. U. uplatňuje náhradu škody 1.350,- eur ako náklady za pohreb, 500,- eur z titulu škody na motorovom vozidle a 3.392,- eur z titulu nákladov na pomník. Za poškodených uplatnila nároky aj z titulu nemajetkovej ujmy, a to vo výške 28.000,- eur v mene každého z poškodených s výnimkou dcéry nebohého, maloletej Y. U., u ktorej rozsah v tomto smere uplatneného nároku je 32.000,- eur. Vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že podľa vyjadrenia samotného poškodeného, náklady za pohreb 1.350,- eur a škoda za zničené motorové vozidlo vo výške 500,- eur boli už uhradené. Nedošlo však k zaplateniu nákladov za pomník v sume 3.392,- eur, aj keď obžalovaný vyslovil záujem túto škodu nahradiť. V súvislosti s uplatnenými nárokmi na nemajetkovú ujmu poukázala na to, že pri ustálení výšky nemajetkovej ujmy poškodení vychádzali z aktuálnej judikatúry k tejto otázke, ktorá zohľadňuje práve veľmi blízky vzťah k nebohému. Už v prípravnom konaní poškodení predkladali fotografie a videá, ktoré zobrazujú tento blízky vzťah, pričom práve smrťou nebohého došlo k veľmi závažnému zásahu u všetkých týchto osôb. Rodičia sa spoliehali na to, že im do budúcnosti pomôže. Nebohý mal brata, ktorý je ťažko zdravotne postihnutý, a práve nebohý S. mal byť osobou, ktorá sa mala o brata v budúcnosti postarať. K nepredstaviteľnému zásahu do života poškodených - dcéry a partnerky, došlo najmä v tom smere, že maloletá dcéra nikdy nebude poznať svojho otca, pričom vo vzťahu k partnerke nebohý plánoval s ňou svadbu, ktoré plány sa nikdy nenaplnia.

V súvislosti s takto uplatnenými nárokmi na náhradu škody súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä faktúry za pohreb, odborného vyjadrenia k hodnote motorového vozidla, rodným listom maloletej Y. U. a fotografií s CD nosičom, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Rovnako oboznámil aj doklady o úhrade škody zo strany obžalovaného.

V súvislosti s ďalšími uplatnenými nárokmi na náhradu škody súd zistil, že s takýmto nárokom na náhradu škody sa pripojila aj Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., teda zdravotná poisťovňa nebohého S. U., ktoré náklady boli spojené s vynaloženou zdravotnou starostlivosťou o menovaného, ktoré náklady však tento poškodený iba vyčíslil a žiadnym spôsobom bližšie nezdokladoval.

Ostatní poškodení v predmetnej trestnej veci sa do trestného konania s nárokom na náhrady škody nepripojili.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalkyňu z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie, MUDr. Miriam Kubicovú, ktorá v prípravnom konaní vo veci podávala znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného. Uvedená znalkyňa na hlavnom pojednávaní konštatovala, že u obžalovaného nebola zistená prítomnosť žiadnej duševnej choroby, ani poruchy, rozpoznávací schopnosť v čase skutku bola plne zachovaná, ovládacia schopnosť bola znížená v nepodstatnej miere bez forézneho významu. U obžalovaného konštatovala zistený abusívny nadužívanie alkoholu, ktoré štádiom podľa medzinárodnej klasifikácie podľa Jelínka patrí do II. štádia, keď prvým štádiom je sporadický konzum alkoholu a tretím štádiom je už závislosť. Existuje aj vyššie štádium terminálneho charakteru. Abusus predstavuje spoločensky neakceptovateľný konzum alkoholu, teda nadužívanie alkoholu, na druhej strane však neboli zistené známky závislosti. K uvedenému záveru došla tak štúdiom spisového materiálu, ako aj na základe vlastného vyšetrenia. Poukázala na samotné vyšetrenie obžalovaného a jeho vlastné vyjadrenia ku konzumácii alkoholu, keď tento okrem iného uvádzal, že pije cez víkend v ťahoch, pričom sa mu stalo, že keď si vypije, tak si nepamätá, prípadne že nevládze chodiť. Vychádzajúc z podkladov, ktoré sú súčasťou znaleckého spisu, ktoré podklady súviseli s množstvom zisteného alkoholu obžalovaného v čase nehody a vychádzajúc z odbornej literatúry, ktorá sa v psychiatrii používa, takto zistené množstvo zodpovedá stavu jednoduchej opilsti stredne ťažkého stupňa, pri ktorej však k výpadkom pamäte nedochádza. K výpadkom pamäte dochádza pri jednoduchej opilsti ťažkého stupňa alebo pri patologickú opilsti, ktoré stavy popísala v samotnom znaleckom posudku a ktoré stavy však u obžalovaného konštatované neboli. Vzhľadom na prejavy vo vonkajšom svete, ktoré sú spojené s jednotlivými typmi opilsti potom dospela k záveru, že tvrdenia obžalovaného, že si nepamätá obdobie odkedy vystúpila O. (ktorá viedla predtým vozidlo) z auta až po obdobie šmyku, sú vedomým klamstvom, pretože obžalovaný riadil motorové vozidlo, bola u neho zachovaná jemná motorika, detailne si pamätal iné dôležité skutočnosti z času pred a po dopravnej

nehode s výnimkou tej, na ktorú poukazuje. Poukázala na to, že ako vyplynulo zo štúdia spisu, v jeho prípade bola prítomná správna orientácia po dopravnej nehode. Jednoznačne vylúčila u obžalovaného prítomnosť patologickej opilosti, keď v takýchto prípadoch ide o kvalitatívnu poruchu vedomia, pri ktorej sú blokované všetky vyššie psychické funkcie a z klinického hľadiska ide o stav pripomínajúci stav zmätenosti, bezradnosti, pri ktorom stave by obžalovaný nebol schopný vozidlo šoférovať. Vzhľadom na vyššie uvedené, aj keď v prípade obžalovaného nekonštatovala závislosť na alkohole, vychádzajúc zo zistených skutočností individuálneho charakteru, keď obžalovaný mal už v minulosti navštevovať psychologickú ambulanciu v súvislosti s poradenstvom vo vzťahu k alkoholu pre skutok súvisiaci s jazdou pod vplyvom alkoholu z r. 2016, čo však nevedlo k nejakému poučeniu a opakovane mal viesť vozidlo pod vplyvom alkoholu, dospela k záveru, že v danom prípade je na mieste uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, pretože ambulantný spôsob liečenia by bol v podstate podobný tej forme ako absolvoval poradenstvo v psychologickú ambulanciu. Zdôraznila, že ústavná forma liečenia v sebe obsahuje jednak nútenú abstinenciu v chránenom prostredí, edukáciu nutnosti abstinencie a takisto aj podávanie psychofarmák. Ani prípadne hroziaci výkon odňatia slobody vo vyššej výmere by nenahradil účel protialkoholického liečenia ústavnou formou, pretože obžalovaný v takomto prípade by sa nachádzal len v prostredí spojenom s nútenou abstinenciou, avšak na druhej strane by nebola prítomná potreba spojená s edukáciou a podávaním psychofarmák.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom ďalších listinných dôkazov súvisiacich s doterajším životom obžalovaného, keď zistil z odpisu z registra trestov a pripojených trestných spisov, že tento bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 4T/39/2014 zo dňa 8. 4. 2014, právoplatným 7. 5. 2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, v ktorej skúšobnej dobe sa osvedčil. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad OT/61/2016 zo dňa 21. 3. 2016, právoplatným 21. 3. 2016, a to pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu), za čo mu bol uložený peňažný trest 330,- eur, náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, od výkonu ktorého trestu bolo podmienenčne upustené 8. 2. 2017 s určením skúšobnej doby na 1 rok, v ktorej sa osvedčil. V súvislosti s obidvoma odsúdeniami sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bolo zistené, že obžalovaný má za obdobie rokov 2015 - 2020 vedených celkovo 14 záznamov, ktoré boli riešené v blokovom konaní, ktoré záznamy súvisia takmer výlučne s porušovaním predpisov spojených s vedením motorového vozidla. V evidenčnej karte vodiča za rovnaké obdobie má vedených 13 záznamov, z toho v dvanástich prípadoch šlo o priestupky a jeden záznam súvisí s odsúdením z roku 2016 za vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, z miesta výkonu väzby je jeho hodnotenie pozitívne.

Takto vykonané dokazovanie po tom, čo súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, predstavovalo dostatočne spoľahlivý základ pre rozhodnutie o vine, treste a ukladaní ochranného opatrenia, a preto návrhy obhajoby o doplnenie dokazovania ohľadom vypracovania nového znaleckého posudku so zameraním na otázky spojené so závislosťou alkoholu a prípadnej potreby uloženia ochranného liečenia ústavnou formou nepovažoval za dôvodné a zamietol ich. Vo vzťahu k otázke ukladaní ochranného opatrenia súd vypočul znalkyňu na hlavnom pojednávaní, ktorá v prípravnom konaní vypracovala znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného a ktorá vo svojej výpovedi podobne poukázala na všetky relevantné skutočnosti spojené so stavom obžalovaného v čase skutku z hľadiska odvetvia psychiatrie, najmä čo vo vzťahu vplyvu požitého alkoholu na konanie obžalovaného v čase skutku, ale aj vo všeobecnosti, pričom súd o záveroch znalca pochybnosti nemal, pretože tieto zodpovedajú aj ďalším dôkazom, ktoré sú súčasťou trestného spisu, a to tak tvrdeniam samotného obžalovaného, ale aj výpovediam ďalších svedkov, ktorí v prípravnom konaní sa vyjadrovali k otázke užitia alkoholu na strane obžalovaného.

Z hľadiska právnej kvalifikácie potom súd konanie obžalovaného T. Š. kvalifikoval ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Trestného zákona, lebo ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil vo forme vedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a) Trestného zákona, pretože vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie alebo obmedzenie nespôsobí. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana života a zdravia iných jednotlivcov. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita. V konkrétnom prípade objektívna stránka je určená príčinným vzťahom medzi vlastným konaním obžalovaného spočívajúcim v tom, že po požití alkoholických nápojov ako vodič motorového vozidla zapríčinil dopravnú nehodu s protiidúcim motorovým vozidlom, ktorého vodič utrpelým zraneniam podľahol. Obžalovaný sa prejavil ako nedisciplinovaný a maximálne nezodpovedný vodič, ktorý tým, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, rýchlosťou vyššou ako bola dovolená a v príčinnej súvislosti s tým zapríčinil dopravnú nehodu s trvalým a neodstrániteľným následkom v podobe iného porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 16 ods. 1, ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a zmene a doplnení niektorých zákonov.

U obžalovaného súd konštatoval poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že skutok, pre ktorý je stíhaný, priznal a úprimne oľutoval, priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona súd nezistil.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona a nasl., keď trest má plniť tak represívnu funkciu, ako aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za uvedené konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 4 - 10 rokov. Prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v konkrétnom prípade mal potom za následok zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo potom predstavuje výmeru trestnej sadzby od 4 do 8 rokov trestu odňatia slobody. Prihliadajúc potom na základné kritéria ukladania trestu, berúc pri tom do úvahy aj konkrétne okolnosti skutku a pomery páchatel'a, bol potom súd toho názoru, že účel sledovaného trestu bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody nad strednou hranicou trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a výmera takto uloženého trestu odňatia slobody jednoznačne určuje, že takýto trest musí byť vyslovený ako trest nepodmienečný, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň vzhľadom na ustálenú právnu kvalifikáciu v konkrétnom prípade potom súd obžalovanému obligatórne uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie. Vzhľadom na vykonané dôkazy, a to najmä podaný znalecký posudok o duševnom stave obžalovaného a výsluch samotného znalca na hlavnom pojednávaní, ale aj na ďalšie okolnosti spojené s predchádzajúcim životom obžalovaného, keď tento už v minulosti páchal trestnú činnosť spojenú s konzumáciou alkoholu, ktorého užívaniu sa oddával aj v čase skutku, súd považoval za potrebné tomuto uložiť aj ochranné opatrenie, a to ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody zo strany jednotlivých poškodených - príbuzných nebohého S. U. ě. súd rozhodol tak, že týchto s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom je potrebné konštatovať, že ich základ je nesporný, no na druhej strane vo vzťahu k nároku na náhradu škody, ktorá bola uplatnená zo strany U. U. - otca nebohého, je potrebné konštatovať, že ním uplatnené nároky na náhradu majetkovej škody, boli už uhradené zo strany obžalovaného tak, ako to vyplýva z obsahu spisu (vo vzťahu k škode s nákladmi na pohreb a na motorovom vozidle), pričom ďalší nárok za pomník nie je jednoznačne zdokladovaný, pretože v spisovom materiáli absentuje akýkoľvek doklad, ktorý by súvisel so skutočne vynaloženými výdavkami v tejto súvislosti. Súčasťou spisu je len objednávka na vyhotovenie pomníka na základe určitej cenovej ponuky, nie je však preukázané, že aj reálne k vynaloženým nákladom došlo. Vo vzťahu k ďalším nárokom spojeným s nemajetkovou ujmom je potrebné konštatovať, že takéto nároky na strane poškodených rovnako majú svoj odôvodnený základ, pričom v trestnom konaní je možné priznať aj nároky na náhradu škody nemajetkovej povahy, na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že v konkrétnom prípade ide o väzobnú trestnú vec, v ktorej súd má konať urýchlene a bez zbytočných prieťahov, pričom dokazovanie v tomto smere by presahovalo rámec trestného konania. Za takýchto okolností potom súd vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody zo strany pozostalých po neb. S. U. rozhodol spôsobom, ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku a rovnako rozhodol aj o nároku na náhradu škody, ktorý bol uplatnený zo strany ďalšieho poškodeného - Všeobecnej zdravotnej poisťovni,

a. s., ktorý poškodený si uplatňoval nároky spojené s vynaloženými nákladmi na poskytnutú zdravotnú starostlivosť neb. S. U., ktoré náklady však iba vyčíslil bez toho, aby ich aj v trestnom konaní riadne špecifikoval a preukázal.

ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.